

изъ чужди страни; часть отъ тѣхъ са работило въ Петербургъ и Москва, но тѣ били далечъ отъ тѣмогатъ да са сравняватъ съ съвершенството и чистотата на чуждитѣ.

И тѣй той са убѣдилъ, че държавата му лишавала отъ най-необходими собствени ржкодѣлния фабрики. Искуството за ткание разни платове било едно отъ първитѣ искусства, което Петъръ малко-помалко ввелъ въ господарството си и което, чрезъ собственитѣ си трудове, довелъ до цвѣтуще състояние. Единстенно заради туй заповѣдалъ да са построи голѣмъ каменъ домъ, въ два етажа, и тамъ поставилъ фабриката за разни искусни ткания и плетения. Слѣдъ туй повикалъ искусни чуждестранни майстори, на които опредѣлилъ голѣми заплати, далъ млади руски момци за да са учатъ. А за да ги насърдчава въ прилежание, не само че самъ то ходилъ въ фабриката за да гледа какъ работатъ, и заповѣдалъ по-старитѣ и понапрѣднжитѣ отъ поставенитѣ на обучение руски момчета да отиваатъ всѣка сѣбота въ двореца при него; той ги разпитвалъ що сѣ работили и колко сѣ успѣли въ течението на седмицата. Тѣ били длѣжни да му носятъ и образци отъ работата си по които той можѣлъ сѣди за успѣхитѣ имъ.

Слѣдъ нѣколко време са явилъ предъ него на добрия отъ ученицитѣ, Борисъ Теодоровъ Шабликъ. Той казалъ, че са е научилъ да тъче и плетъ всѣкакъвъ видъ вълнени платове и облека, но не знае само да поставя тѣхната основа, да захваща тѣхното начало, не за друго освѣнъ защото майсто при всѣка нова работа всѣкога самъ захващалъ началото и не показвалъ на никого отъ ученицитъ господаря му казалъ да употреби всевъзможни средства за да научи и туй, по причина че то е на